

[Niels Ravn.]

der arbejdes henimod, og hvor Danmark netop vil kunne gøre en indsats som initiativtager.“

Det er stort set en udtalelse, som dækker vore synspunkter, og da vi havde set den i retsforbundets politiske ugeblad, regnede vi med, at der ville blive flertal for dem i udvalget. Vi blev imidlertid belært om noget andet. Da vi kom til forhandling i udvalget, blev der i realiteten ingen forhandling, vi fik ganske simpelt at vide, at man ville gennemføre lovforslaget uændret, sådan som det nu sker.

Vi mener derudover, at det kan gøres billigere ved udbygning af bestående laboratorier, og at det er en uheldig sammenblanding af forskning og kontrol, som her finder sted. Vi støttes i denne indstilling af de erhvervsorganisationer, der har søgt foretræde for udvalget. Jeg skal blot nævne Grosserer-Societetets Komité, Industrirådet, Landbrugsrådet og Fiskerirådet. Samtlige disse organisationer gav i udvalget udtryk for deres betænkeligheder ved sammenblandingen af det, man kalder forskning, og kontrol. Jeg ved godt, at der af det udvalg, der blev nedsat af indenrigsministeriet i 1954, blev trukket en skillelinje mellem det, man kaldte grundforskning, og målforskning. Jeg tror imidlertid, det i forskning er svært at skille enkelte områder ud og behandle dem særskilt. Forskning er nu engang forskning, og det bliver vist ikke let at tage det i små bidder.

Jeg ser, at flertallet i betænkningen henstiller til den højtærede indenrigsminister — i og for sig en meget interessant henstilling — at levnedsmiddelinstituttet etableres i geografisk forbindelse med statens husholdningsråd. Det må betyde i tilslutning til statens husholdningsråd. Denne henstilling forbavser mig af to årsager, især fordi socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem fru Viola Nørlov, i udvalget gang på gang gav udtryk for den opfattelse, at levnedsmiddelinstituttet og statens husholdningsråd var to ting, der overhovedet ikke havde noget med hinanden at gøre, og som der overhovedet ikke kunne være tale om at sætte i forbindelse med hinanden. Nu henstiller man altså, at der skabes geografisk forbindelse mellem dem. Jeg ved ikke, hvor meget dette „geografisk forbindelse“ dækker

over, men det er en interessant udtalelse, idet retsforbundet er medunderskriver på den og derigennem indirekte tilkendegiver, at det endelig har afskrevet det gamle nummer med nedlægnning af statens husholdningsråd, for når man etablerer levnedsmiddelinstituttet i forbindelse med statens husholdningsråd, må det være meningen, at vi skal beholde dette sidste.

Jeg vil gerne i forbindelse hermed stille det direkte spørgsmål til den højtærede indenrigsminister: er den højtærede minister indstillet som udvalgets flertal, og ønsker ministeren levnedsmiddelinstituttet oprettet i tilslutning til statens husholdningsråd?

Jeg skal slutte med at anbefale, at man stemmer for de af mindretallet stillede 11 ændringsforslag. Hvad selve lovforslagets endelige skæbne angår, vil jeg gerne forbeholde mig min stilling ved tredje behandling.

Morten Larsen: På det radikale venstres vegne skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag, således som udvalgets flertal går ind for det i betænkningen.

Lovforslaget har nu været til udvalgsbehandling, og alle de oplysninger, udvalget har modtaget, peger efter vor mening tydeligt i retning af, at folketinget følger kommissionsbetænkningen vedrørende oprettelsen af et levnedsmiddelinstitut. Jeg beklager, at det ikke er en enig udvalgsbetænkning, der danner grundlag for anden behandling af lovforslaget. Med udviklingen på det ernæringsmæssige område lige fra bondens mark, til vore fødemidler står tilberedt på vort bord, må vi alle erkende vigtigheden af, at der gives rimelige muligheder for konstatering af, hvad der er rigtigt og forkert ved vore fødemidler og deres tilberedning i alle led. Mon ikke vi alle føler os usikre på dette vigtige område i dag, da en række fremmede stoffer i stigende grad indgår i produktionens mange forskellige led?

Udvalgets flertal er enig med det ministerielle udvalg, hvori erhvervene, også landbruget, var repræsenteret, når det i betænkningen bl. a. siger, at en stadig udvikling på levnedsmiddelområdet medfører, at de påtrængende toksikologiske problemer må løses snarest muligt. Der er for mig ingen tvivl om, at erhvervenes repræsentanter har ret heri. Det er løsningen af sundhedsmæs-